

11. ΤΗΝ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ή
ΤΟ ΧΑΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ;

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Μεγάλα και θαυμαστά τα έργα σου, Κύριε Θεέ Παντοκράτωρ· δίκαιαι και αληθινά αι οδοί σου, βασιλεύ των αγίων.» Αποκάλυψη 15/ιε' 3.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Γέν. 17/ιζ' 9-11, Έξ. 31/λα' 13,17, Αποκ. 13/ιγ' 17, Εφεσ. 1/α' 13, 14, Εβρ. 4/δ' 9,10.

Ο ύμνος του Μωυσή και του Αρνίου ξεκινάει με τα λόγια του εδαφίου αυτής της εβδομάδας. Ψάλλετε από «εκείνους οίτινες ενίκησαν κατά του θηρίου και κατά της εικόνας αυτού, και κατά του χαράγματος αυτού, και κατά του αριθμού του ονόματος αυτού» καθώς στέκονται στη γυάλινη θάλασσα στον ουρανό (Αποκ. 15/ιε' 2). Πώς μπορούμε να είμαστε κι εμείς ανάμεσά τους;

Ένα από τα πιο ηχηρά σημεία του λαού του Θεού των εσχάτων ημερών είναι η διακήρυξη του μηνύματος της τριπλής αγγελίας, όπου εμπεριέχεται η προειδοποίηση για το χάραγμα του θηρίου. Αν και δεν υπάρχει πιο σοβαρή προειδοποίηση στην Αγία Γραφή, πολλοί μπερδεύονται με τη φύση του χαράγματος και με το πέρασμα των χρόνων έχουν δημιουργηθεί πολλές θεωρίες όπως ότι είναι ένας κωδικός στο μέτωπο, ένας αριθμός μιας πιστωτικής κάρτας, ή κάποιο είδος βιομετρικής ταυτοποίησης.

Δεν πρέπει να μας εκπλήσσει η σύγχυση που προέρχεται από την Βαβυλώνα. Αλλωστε αυτή είναι και η ερμηνεία του ονόματός της, «σύγχυση». Το πιστό όμως υπόλοιπο του Θεού χρειάζεται μία ξεκάθαρη κατανόηση του θέματος για να διακηρύξει με δύναμη το μήνυμα της τριπλής αγγελίας. Αυτήν την εβδομάδα θα προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε καλύτερα τι είναι το χάραγμα του θηρίου και πώς να το αποφύγουμε, λαμβάνοντας την σφραγίδα του Θεού.

Κυριακή 10 Ιουνίου

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Την εποχή της Παλαιάς Διαθήκης υπήρχαν δύο αναγνωριστικά σημεία του πραγματικού λαού του Θεού. Το ένα ήταν η περιτομή. Σε ποιον δόθηκε για πρώτη φορά αυτό το σημείο; Γέν. 17/ιζ' 9-11.

.....

Ο Θεός πρόσταξε τον Αβραάμ και τους απογόνους του να περιτέμνονται, ως σημείο της διαθήκης της σωτηρίας. Τα αγόρια έπρεπε να περιτέμνονται την όγδοη ημέρα (Λευιτ. 12/ιβ' 3). Ωστόσο, αυτή η τελετή είχε βαθύτερο νόημα. Σκοπός της ήταν να συμβολίζει την ανάγκη για «περιτομή» ή ανανέωση της καρδιάς (δείτε Δευτ. 30/λ' 6). Γι' αυτό ο Παύλος γράφει: «Διότι Ιουδαίος δεν είναι ο εν τω φανερώ Ιουδαίος, ουδέ περιτομή η εν τω φανερώ, η γινομένη εν σαρκί. Αλλ' Ιουδαίος είναι ο εν τω κρυπτώ Ιουδαίος, και περιτομή η της καρδιάς, κατά πνεύμα, ουχί κατά γράμμα, του οποίου ο έπαινος είναι ουχί εξ ανθρώπων, αλλ' εκ του Θεού» (Ρωμ. 2/β' 28,29).

Εδάφια όπως Α' Κορ. 7/ζ' 19, Γαλ. 5/ε' 6 και 6/ς' 15 μας δείχνουν ότι στην Καινή Διαθήκη η περιτομή αντικαταστάθηκε από το βάπτισμα το οποίο συμβολίζει την «αναδημιουργία», τον θάνατο ως προς την αμαρτία και την ανάσταση για νέα ζωή (δείτε Ρωμ. 6/ς' 3,4). Γι' αυτόν το λόγο ο Παύλος λέει ότι η περιτομή πλέον δεν είναι απαραίτητη και ότι αυτό που έχει πραγματικά σημασία είναι η «πίστις δι' αγάπης ενεργουμένη» και «η τήρησις των εντολών του Θεού».

Ποιο ήταν το δεύτερο αναγνωριστικό σημείο που ο Θεός έδωσε στο λαό Του και γιατί δόθηκε; (Εξ. 31/λα' 13,17, Ιεζ. 20/κ' 12,20).

.....

Είναι αξιοσημείωτο ότι το Σάββατο δόθηκε ως σημείο από την Δημιουργία (δείτε επίσης Γέν. 2/β' 2,3), ενώ η περιτομή ξεκινάει με τον Αβραάμ. Γι' αυτό ο Ιησούς, αναφερόμενος στη Γένεση, είπε ότι το Σάββατο έγινε για τον άνθρωπο (Μάρκ. 2/β' 27). Δείχνει ότι ανήκουμε στον Θεό γιατί μας δημιούργησε, και λόγω σωτηρίας, επειδή μας δικαίωσε και μας αγίασε. Γι' αυτό ενώ ο Παύλος λέει ότι η περιτομή δεν είναι πλέον σημαντική, υποστηρίζει ότι η τήρηση των εντολών του Θεού (συμπεριλαμβανομένου και του Σαββάτου) εξακολουθεί να είναι σημαντική (δείτε Εβρ. 4/δ' 9).

ΣΚΕΨΗ: Πώς οι σκέψεις και οι προθέσεις μας δείχνουν εάν έχουμε πράγματι περιτετημένη καρδιά;

Δευτέρα 11 Ιουνίου

ΤΟ ΘΗΡΙΟ ΚΑΙ Η ΚΙΒΔΗΛΗ ΛΑΤΡΕΙΑ

Διαβάστε τα παρακάτω εδάφια. Γιατί είναι σημαντικό να αποφύγουμε «το χάραγμα του θηρίου»; Αποκ. 13/ιγ' 17, 14/ιδ' 9,10, 16/ις' 2.

.....
Θα λάβουν την οργή του Θεού, θα τιμωρηθούν με τις επτά τελευταίες πληγές και στο τέλος θα ριχθούν στη λίμνη του πυρός. Τι μεγάλη αντίθεση σε σχέση με εκείνους που δε θα λάβουν το χάραγμα του θηρίου και θα σταθούν στη γυάλινη θάλασσα δοξολογώντας θριαμβευτικά τον Θεό και το Αρνίο! Ποιο είναι αυτό το χάραγμα που κανείς δεν θα ήθελε να λάβει; Τα παραπάνω εδάφια το συνδέουν ξεκάθαρα με την κίβδηλη λατρεία. Όπως είδαμε σε προηγούμενο μάθημα, η δύναμη του τέταρτου θηρίου στο Δαν. 7/ζ', στην τελική του φάση – που περιγράφεται ως το θηρίο της θάλασσας στην Αποκ. 13/ιγ' – θα «διανοηθή να μεταβάλλη καιρούς και νόμους» (Δαν. 7/ζ' 25). Ένας νόμος που σκέφθηκε να αλλάξει είναι το Σάββατο, η τέταρτη εντολή – η μόνη εντολή που έχει χρονική αναφορά και δείχνει τον Θεό ως Εκείνον που δημιούργησε «τον ουρανό και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς» (Έξ. 20/κ' 11). Το μήνυμα του πρώτου αγγέλου, μας παραπέμπει σ' αυτήν την εντολή που το θηρίο προσπάθησε να αλλάξει και καθιστά σαφές ότι η λατρεία ανήκει μόνο στον Κύριο τον Δημιουργό. Για την ακρίβεια, από τα επτά εδάφια που αναφέρονται στη λατρεία στην Αποκ. 12/ιβ' -14/ιδ', το 14/ιδ' 7 είναι το μόνο που αναφέρεται στην αληθινή λατρεία, ενώ τα υπόλοιπα είναι προειδοποιήσεις για την κίβδηλη λατρεία στο θηρίο και την εικόνα του (Αποκ. 13/ιγ' 4,8,12,15, 14/ιδ' 9,11). Αμέσως μετά την περιγραφή του τρίτου αγγέλου για την κατάληξη όσων εμπλέκονται στην κίβδηλη λατρεία, δίνεται η περιγραφή των αληθινών λατρευτών του Θεού: «Εδώ είναι η υπομονή των αγίων, εδώ οι φυλάττοντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού). Με άλλα λόγια, η διακήρυξη αυτών των τριών μηνυμάτων διαχωρίζει την ανθρωπότητα σε δύο κατηγορίες: σε εκείνους που λατρεύουν τον Δημιουργό τηρώντας όλες τις εντολές Του, συμπεριλαμβανομένου και του Σαββάτου, και σε εκείνους που λατρεύουν το θηρίο και την εικόνα του. Αυτή η κίβδηλη μορφή λατρείας προσφέρει μία εναλλακτική λύση από τη λατρεία του Δημιουργού.

ΣΚΕΨΗ: Σκεφτείτε τη σύνδεση μεταξύ λατρείας και αφοσίωσης. Ποια σημεία της λατρείας είναι απαραίτητα για να δείξουμε την αφοσίωσή μας στον Θεό;

Τρίτη 12 Ιουνίου

Η ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Η σφραγίδα, όπως και η υπογραφή, χρησιμοποιείται για την επικύρωση ενός εγγράφου. Στους αρχαίους χρόνους, η σφραγίδα πάνω σε κερί ή πηλό έδειχνε την αυθεντικότητα ή την κυριότητα – την εξουσία του ιδιοκτήτη.

Ποια είναι η σφραγίδα του Θεού; Με ποιον τρόπο και πότε δίνεται; Εφεσ. 1/α' 13, 14, 4/δ' 30, Β' Τιμ. 2/β' 19, Αποκ. 7/ζ' 1-4, 14/ιδ' 1.

.....
Η σφραγίδα του Θεού είναι το σημείο της κυριαρχίας και της προστασίας Του στο λαό Του. Ο Παύλος αναφέρεται στο σφράγισμα σε σχέση με την μεταλλαγή και την αποδοχή του δώρου του Αγίου Πνεύματος. Δηλώνει ότι το δώρο που δίνεται σε όλους τους πιστούς είναι εγγύηση της ολοκληρωτικής λύτρωσης και της μελλοντικής κληρονομιάς που θα λάβουν με την επιστροφή του Ιησού. Στην Αποκάλυψη βλέπουμε ένα άλλο σφράγισμα ακριβώς πριν τη Δευτέρα Παρουσία. Αυτή η τελική σφραγίδα δίνεται σε 144.000 τον καιρό της όψιμης βροχής του Αγίου Πνεύματος. Στο μέτωπό τους έχουν γραμμένο το όνομα του Θεού. Μέσω του έργου του Αγίου Πνεύματος στη ζωή τους, αντανακλούν τον χαρακτήρα του Θεού. Αντιπαραθέστε τη σφραγίδα του Θεού με το χάραγμα του θηρίου. Ποιες είναι οι διαφορές μεταξύ τους; Αποκ. 7/ζ' 3, 14/ιδ' 9.

.....
.....
.....
Η σφραγίδα δίνεται στους πιστούς λατρευτές του Θεού, ενώ το χάραγμα στους λατρευτές του θηρίου. Η σφραγίδα τοποθετείται μόνο στο μέτωπο, δείχνοντας την συνειδητή επιλογή να λατρέψουν τον Θεό όπως προστάζει. Το χάραγμα, από την άλλη, τοποθετείται στο μέτωπο ή στο χέρι. Αυτό σημαίνει ότι οι άνθρωποι θα λατρέψουν το θηρίο για δύο λόγους: Είτε επειδή νομίζουν ότι έτσι λατρεύουν τον Θεό, είτε επειδή φοβούνται τις συνέπειες του ότι δεν θα μπορούν να αγοράσουν ή να πουλήσουν, ή και το ότι θα θανατωθούν (Αποκ. 13/ιγ' 17,15). «Όσοι ενώνονται και συμμορφώνονται με τον κόσμο, ετοιμάζονται να λάβουν το χάραγμα του θηρίου. Όσοι ταπεινώνονται ενώπιον του Θεού και καθαρίζουν την ψυχή τους υπακούοντας στην αλήθεια – αυτοί θα μορφωθούν με τα πρότυπα του ουρανού και θα ετοιμαστούν να λάβουν την σφραγίδα του Θεού στο μέτωπό τους.» Ε. Χουάιτ, Testimonies for the Church, τομ. 5, σ. 216.

ΤΟ ΧΑΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ

Ποιο είναι το χάραγμα που πρέπει οπωσδήποτε να αποφύγουμε; Όπως είδαμε νωρίτερα, το τέταρτο θηρίο στο Δαν. 7/ζ', στην τελική του φάση – που περιγράφεται ως το θηρίο της θάλασσας στην Αποκ. 13/ιγ' – θα «διανοηθή να μεταβάλλη καιρούς και νόμους» (Δαν. 7/ζ' 25). Όπως ήδη αναφέραμε, ένας νόμος που σκέφθηκε να αλλάξει είναι το Σάββατο, η τέταρτη εντολή – η μόνη εντολή που έχει χρονική αναφορά και δείχνει τον Θεό ως Εκείνον που δημιούργησε «τον ουρανόν και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς» (Εξ. 20/κ' 11). Το μήνυμα του πρώτου αγγέλου, μας παραπέμπει σ' αυτήν την εντολή που το θηρίο προσπάθησε να αλλάξει και καθιστά σαφές ότι η λατρεία ανήκει στον Κύριο μόνο ως Δημιουργό. Αμέσως μετά την περιγραφή του τρίτου αγγέλου για την κατάληξη όσων εμπλέκονται στην κίβδηλη λατρεία, δίνεται η περιγραφή των αληθινών λατρευτών του Θεού στο εδ. 12.

Διαβάστε Αποκ. 14/ιδ' 12. Πώς η αναφορά στους πιστούς του Θεού μάς βοηθάει να καταλάβουμε γιατί το Σάββατο έχει βασικό ρόλο στα έσχατα γεγονότα;

«Εδώ είναι η υπομονή των αγίων, εδώ οι φυλάττοντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού» (Αποκ. 14/ιδ' 12). Όπως είδαμε, στις εντολές του Θεού συμπεριλαμβάνεται και η τέταρτη εντολή, το Σάββατο, που δείχνει τον Θεό ως Δημιουργό και Τον μόνο Άξιο για λατρεία. Δεν πρέπει να μας εκπλήσσει λοιπόν το γεγονός ότι πολλοί συνδέουν το χάραγμα του θηρίου με την λατρεία της Κυριακής – το κίβδηλο «Σάββατο» – που δεν προστάζεται πουθενά στην Αγία Γραφή, σε αντίθεση με την τέταρτη εντολή που συναντάμε πολλές φορές στη Βίβλο.

Αυτό σημαίνει ότι οι Χριστιανοί που λατρεύουν τον Θεό την Κυριακή έχουν τώρα το χάραγμα του θηρίου; Όχι. Σύμφωνα με την Αποκ. 13/ιγ' 15, όσοι αρνούνται να ενωθούν στην κίβδηλη λατρεία του θηρίου θα θανατωθούν. Κάποια στιγμή θα γίνει ζήτημα ζωής και θανάτου. Είναι προφανές ότι τα πράγματα δεν έχουν φτάσει ακόμη σ' αυτό το σημείο, και το χάραγμα του θηρίου δεν θα δοθεί μέχρι την τελική αυτή δοκιμασία. Επομένως, κανείς δεν έχει λάβει προς το παρόν το χάραγμα.

ΣΚΕΨΗ: Εντολές του Θεού. Πίστη του Ιησού. Γιατί αυτά τα στοιχεία είναι ήδη από τώρα σημαντικά για έναν αληθινό Χριστιανό;

Πέμπτη 14 Ιουνίου

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΩΣ ΣΦΡΑΓΙΔΑ

Όπως είδαμε, το Σάββατο ως η έβδομη ημέρα είναι το σημείο του αληθινού λαού του Θεού, ξεκινώντας από τον Αδάμ και την Εύα και συνεχίζοντας με τον λαό Ισραήλ. Και στην Καινή Διαθήκη επίσης, βλέπουμε τον Ιησού και τους αποστόλους να το τηρούν, αλλά και ως το διαχωριστικό σημείο του λαού του Θεού των εσχάτων ημερών, τους «φυλάττοντες τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού» (Αποκ. 14/1δ' 12).

Γιατί το Σάββατο είναι τόσο σημαντικό για τους Χριστιανούς; Έξ. 20/κ' 8-11, Εβρ. 4/δ' 9,10.

.....
.....
Η εντολή του Σαββάτου βρίσκεται ακριβώς στη μέση των Δέκα Εντολών. Δόθηκε από τον Δημιουργό ως σημείο ή σφραγίδα της εξουσίας Του. Αναφέρει το όνομά Του, «Κύριου του Θεού σου». Οριοθετεί την επικράτεια της δικαιοδοσίας Του, «τον ουρανόν και την γην, την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς». Επιπλέον, προσδιορίζει τον λόγο της εξουσίας Του, «διότι εις εξ ημέρας εποίησεν ο Κύριος τον ουρανόν και την γην... εν δε τη ημέρα τη εβδόμη κατέπαυσε.»

Η Καινή Διαθήκη αναγνωρίζει τον Ιησού ως Εκείνον μέσω του Οποίου ο Θεός έκανε τα πάντα (Ιωάν. 1/α' 1-3, Κολ. 1/α' 16, Εβρ. 1/α' 1,2). Ο Ιησούς δημιούργησε τον κόσμο μας σε έξι μέρες και αναπαύθηκε την έβδομη. Επομένως, είναι ιδιαίτερα σημαντικό το ότι ο Ιησούς Παρασκευή απόγευμα φώναξε πάνω στο σταυρό, «Τετέλεσται» (Ιωάν. 19/ιθ' 30). Όπως αναπαύθηκε το Σάββατο μετά το έργο της Δημιουργίας, έτσι αναπαύθηκε το Σάββατο στον τάφο μετά την ολοκλήρωση του απολυτρωτικού έργου. Επομένως, το Σάββατο είναι διπλά ευλογημένο, πρώτα στη Δημιουργία και έπειτα στο σταυρό. Γι' αυτό, σύμφωνα με την προς Εβραίους επιστολή, με την ανάπαυσή τους το Σάββατο οι Χριστιανοί δείχνουν ότι «και αυτός κατέπαυσεν από των έργων αυτού, καθώς ο Θεός από των εαυτού» (Εβρ. 4/δ' 10). Το Σάββατο είναι το τέλει σύμβολο του ότι δεν μπορούμε να σωθούμε από μόνοι μας, και ότι από την αρχή μέχρι το τέλος η σωτηρία μας είναι έργο του Χριστού που επιτυγχάνεται μέσω της πίστης (συγκρίνετε με Εβρ. 12/ιβ' 2)

ΣΚΕΨΗ: Εφόσον το Σάββατο συμβολίζει την ανάπαυση από τα έργα μας, τι αντιπροσωπεύει η τήρηση της Κυριακής και πώς αυτό ταιριάζει με τον βασικό χαρακτήρα της Βαβυλώνας;

Περαιτέρω μελέτη:

«Μόλις ο λαός του Θεού σφραγιστεί στο μέτωπο – δεν θα είναι κάποιο ορατό σημείο, αλλά η διανοητική και πνευματική τους απόφαση να μείνουν στην αλήθεια – δεν θα μπορούν να ταλαντευθούν. Όταν σφραγιστούν και προετοιμαστούν για το κοσκίνισμα, τότε αυτό θα συμβεί. Στην πραγματικότητα έχει ήδη ξεκινήσει. Οι κρίσεις του Θεού πέφτουν πάνω στη γη... ώστε να ξέρουμε πότε έρχεται.»
Ε. Χουάιτ, *The Faith I Live By*, σ. 285.

«Το Σάββατο θα αποβεί το μεγάλο κριτήριο της πιστότητας του καθενός, επειδή αυτό ιδιαίτερα κατήντησε σημείο αντιλεγόμενο της αλήθειας. Όταν οι άνθρωποι υποβληθούν στην ύστατη αυτή σφιγμομετρική δοκιμή, τότε θα χαραχθεί καθαρά η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα σ' αυτούς που υπηρετούν τον Θεό και σ' αυτούς που δεν Τον υπηρετούν. Ενώ από το ένα μέρος η τήρηση του επίπλαστου Σαββάτου σύμφωνα με τα κρατικά θεσπίσματα και αντίθετα προς την τέταρτη εντολή, αποτελεί ομολογία υποταγής σε μία δύναμη αντιμαχόμενη προς το Θεό, η τήρηση από το άλλο μέρος του πραγματικού Σαββάτου, σύμφωνα με τις υπαγορεύσεις του θεϊκού νόμου, είναι μία ένδειξη αφοσίωσης προς το Δημιουργό. Ενώ η μία τάξη ανθρώπων με το να υποτάσσεται στις κοσμικές εξουσίες λαβαίνει το χάραγμα του θηρίου, η άλλη τάξη, προτιμώντας να δείξει αφοσίωση προς τη θεϊκή εξουσία, δέχεται τη σφραγίδα του Θεού.»
Ε. Χουάιτ, *Τ.Π.Σ.* σ. 722,723.

Ερωτήσεις για συζήτηση:

1. Πώς μπορούμε να πούμε στους άλλους την αλήθεια για το χάραγμα του θηρίου και τη σφραγίδα του Θεού χωρίς να προκαλέσουμε διαμάχες; Γιατί πρέπει να δώσουμε έμφαση στο γεγονός ότι κανείς δεν έχει ακόμη το χάραγμα του θηρίου;
2. Πώς συνδέονται το Σάββατο και η επισφράγιση με Άγιο Πνεύμα;
3. Δείτε ξανά την παραπάνω σκέψη σχετικά με την σφραγίδα του Θεού στο λαό Του λόγω της «διανοητικής και πνευματικής τους απόφασης να παραμείνουν στην αλήθεια». Πώς το κατανοείτε;
4. Ποιες αξίες και μέθοδοι χαρακτηρίζουν την πνευματική Βαβυλώνα; Σε τι διαφέρουν από τις αξίες της βασιλείας του Θεού; Πώς μπορούν κάποιες από τις αξίες της Βαβυλώνας να εισχωρήσουν από τώρα στην εκκλησία; Πώς μπορούμε να μάθουμε να τις αναγνωρίζουμε και να τις αντιμετωπίζουμε, με Χριστιανικό τρόπο, αντικατοπτρίζοντας τις αξίες της βασιλείας του Θεού;